

унесеше въ морето щѣхъ да умрѣ отъ
гладъ, понеже не быхъ испадилъ на су-
хъ земѣ освѣнъ слѣдъ дълго едно ски-
таніе по волѣтъ на вълнытъ. О, на то-
зи часъ какъ ми ся видѣ островтъ ми
най-хубавото мѣсто на свѣтътъ ! Удале-
чихъ ся отъ него нѣщо на двѣ левгы, и
съвсѣмъ що ся отчаяхъ вече, слѣдувахъ
обаче да управлямъ ладіѣтъ съ довольно
силъ, но при всичко това безъ да мога
накъ да въспрѣ удалченіето си отъ о-
стровтъ. Най-последѣ около пладнѣ по-
духнѣ попятенъ вѣтръ. А тогазъ бѣхъ
азъ толкозъ далечъ щото едва можахъ да
распознавамъ островтъ си. Но като ся
насърчихъ отъ това още повече отворихъ
платната и по благополучіе сполѣтъхъ
друго теченіе спомагателно, което въ раз-
стояніе на единъ часъ мя искара близу
до краебрѣжіето на островтъ ми. Осѣ-
тихъ радость неисказанижъ като ся на-
мѣрихъ въ безопасность и отъ все сър-
дце благодарихъ Вышняго, защото и пакъ
мя избави.